

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Érdekessegek a nemzetközi sakkversenyen*

Forrás:

A Nép

Bp.
(Hely)

1921. 9. 10
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Osztályozás

Tárgy

794.1

Hely

Idő

1921

Személy

Közp. nyomt. XX es 23 es

Érdekessegek a nemzetközi sakkversenyen

Charusektől — máig — Mit mondott Prottmann? — Hogy játszik Alechin és Bogoljubov

— A NÉP tudósítójától —

Kerek huszonöt éve, hogy Budapesten utóljára nemzetközi sakkverseny volt. Akkor Csigorin, az ifju Pittsbury, Janowsky és a világ sok más nagynevű sakkozója mérte össze erejét a magyar sakkozókval s győztesként a magyar sakkvilág rendkívül nagy örömeire Charusek Rezső, a korán elhunyt, de ma is friss emlékekkel élő nagy magyar mester került ki a küzdelemből. Charuseknél nagyobb magyar sakkozó azóta sem élt. A magyar sakkvilágnak ő a Napoleonja.

Charusek után a magyar sakkozás némi dekadenciába esett. Maróczy ugyan fényes sikereket ért el szerte a külföldön, de épp az ő tekintélye annyira ránehezedett a fiatal magyar sakktehetségekre, hogy ezek seholsem érvényesülhettek s így nem is fejlődhettek. Ez a helyzet a legutóbbi nyolc-tíz év óta megszűnt, új nevek kerültek a hír fehér vásznára, nagyszerű magyar sakkgeneráció van fejlődőben s e pillanatban már-már a magyar sakkozók társasága a németek fölé kerekedett. Balla, Breyer, Vajda, Bárász, Asztalos, Forgács, Steinde, Abonyi neve már régóta diadalmasan átrepülte a sakkvilág magyar határait s eljutott mindenüvé.

Ebben a nevelőmunkában jelentős része van az 1839-ben alakult Budapesti Sakkkörnek, amely legközelebb fog átalakulni Magyar Sakkszövetséggé. Fontos ez az átalakulás azért, mert csak országos sakk-

szövetségeknek van joguk a legkiválóbb játékosokat mesterré minősíteni. A Budapesti Sakkkör már az abszolútizmus alatt megtette volna ezt a lépést, de akkor Prottmann rendőrfőnök azzal utasította vissza a sakkör kérését; hogy:

— *Az olyan játék, amelyikben a királyt megverik, nem loyális játék.*

Ma már nem ily tulzós a felfogás a sakkal szemben s remélhető, hogy a Magyar Sakkszövetség rövidesen valóság lesz.

A Gellért-szállóban most folyó verseny a világ legkitűnőbb játékosait egyesíti. Capablanca és Lasker ugyan nincsenek jelen, de ezek tőmegversenyekben játszani ma már nem is szoktak. Tul vannak rajta. Tarrasch, Janowsky, Marshall sem tarthatnának elsősegre igényt ebben a társaságban. Ők már a sakkozók érdemes, de idősebb generációjába tartoznak.

Alechin Sándorral, a cári tengerészeti iskola volt növendékével, aki mellesleg dúsgazdag orosz földbirtokos, egyik sem vehetné fel igen a versenyt. Alechin a legfejlődtebb, legerősebb játékos a valószínű győztese a budapesti versenynek. Harminc-harminckéteves, elegáns, szikár, komolyarcu ember. Játék közben, amíg várakoznia kell, francia újságot olvas vagy megozsonnázik, megnézi a szomszédos partikat, sétál egyet hátrattett kezekkel — kis hujja, hogy nem segít a többinek. Aztán ő következik huzásra. Halántékairá feszíti két tenyerét, a figurák fölé hajol s nem hall, se lát. De ilyenkor az egész terem őt figyeli.

Amott a testes Bogoljubov Efimovnak, a moszkvai teológusból lett katonatisztnek, volt magyar hadifogolyának játékát nézik sokan. A hitatos fiatal és öreg pesti kávéházi sakkozók, egy-egy katonatiszt, pap, női sakkjátékos, pár külföldi. Sok a nézője

Kosztics Boriszlávnak, a békésgyulai veres-fővárosi hazinyomda 1920
seny győztesének is, aki ugyan Magyarországon született, de délamerikainak vallja magát s olajbarna, meleg arcával, mély fekete szemével csakugyan braziliai spanyolnak látszik. Huszonöt-harminckéves ölé megtermett fiú. Nyugodt, szótlan. Vele szemben az elegáns, bécsi, lipótvárosi ayugtalanságot demonstrálja az udvarias Tartakower Savilly, aki a sakkozáson kívül az ügyvédséget és a poézist is műveli. A lányosarcu Euwe Max, akinek a nevét Övének mondja, csak kezdő jogász, de máris Hollandia bajnoka. Vele majdnem egykoru a professzionista berlini Samisch Fritz. Bécs városát a teoriában kitűnő Grünfeld képviseli. A magyarok közül a markánsarcu Balla Zoltán biztosító társasági titusviselő a legrégebb ismerősünk. Szép sikerekre néz vissza s a sakkajót is szorgalmasan műveli. Dr. Vajda Árpád rendőrfogalmazó most áll sikerei küszöbén. A fiatal technikus, Steiner Endre, Békésgyulán második lett Kosztics mögött. A többi magyarországi játékos is olyan kvalitásu, hogy könnyen okozhat meglepetést.

A hideg, objektív számítás a verseny végleges eredményében ezeket a neveket várja:

1. Alechin, aki most a 2. helyre várt Bogoljubovval együtt majdnem leghátrán még, 3. Tartakower, 4. Kosztics, 5. egy magyar.

A külföldi játékosok egyébként el vannak ragadtatva a budapesti fogadtatástól. Budapest egyik legszebb épületében, a Gellért-szállóban laknak, ott is játszanak, a főváros mindent megtett kényelmükre s a díjakat is a külföldi valuták magaságára emelte. I. díj 20.000 korona, a II. 15.000, a III. 10.000, a IV. 7000 s az 5. 5000. A verseny egyébként szept. 21-én ér véget. Idáig is sok nézője volt, ezentul — úgy látszik — még több lesz.